

Економіка

УДК 330.322:658.15:658.012.2:330.341.1:338.24

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.16971013>

**Формування інвестиційної стратегії в умовах кризових
ситуацій для забезпечення інноваційно-безпекового потенціалу
підприємства**

Ольга Зіновіївна Воронка

кандидат економічних наук, доцент кафедри менеджменту та економічної
безпеки, Львівський державний університет внутрішніх справ

<https://orcid.org/0000-0001-8334-7613>

Наталія Володимирівна Шевченко

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту та
економічної безпеки, Львівський державний університет внутрішніх справ

<https://orcid.org/0000-0002-1815-7554>

Прийнято: 13.08.2025 | Опубліковано: 27.08.2025

Анотація: У статті розкрито теоретико-методологічні засади формування інвестиційної стратегії підприємства в умовах кризових викликів сучасної економіки. Обґрунтовано, що ефективна інвестиційна стратегія є не лише інструментом забезпечення фінансової стабільності, але й виступає ключовим чинником активізації інноваційно-безпекового потенціалу та формування довгострокових конкурентних переваг. Показано, що процес стратегічного інвестування потребує тісного взаємозв'язку з загальною корпоративною стратегією підприємства, системою ризик-менеджменту та механізмами адаптації до динамічних змін зовнішнього середовища.

Особливу увагу приділено аналізу внутрішніх і зовнішніх факторів, що визначають вибір стратегічних рішень у сфері інвестування. До внутрішніх чинників віднесено фінансовий стан, кадровий та управлінський потенціал, рівень інноваційності й технологічної готовності. Зовнішніми детермінантами виступають ринкова кон'юнктура, регуляторно-правове поле, макроекономічна ситуація та геополітичні ризики, які значною мірою зумовлюють масштаби й напрями інвестиційної активності підприємств.

Доведено, що формування інвестиційної стратегії в кризових умовах має ґрунтуватися на принципах гнучкості, стійкості, орієнтації на інноваційний розвиток і врахуванні сценарних прогнозів. Такий підхід дозволяє не лише мінімізувати ризики та адаптуватися до викликів, а й забезпечити безпековий розвиток підприємства, посилення адаптивного потенціалу підприємства та його здатності до ефективного відновлення після кризових потрясінь.

Результати дослідження можуть бути використані науковцями для подальшого розвитку теорії стратегічного інвестування, а також управлінцями та практиками для обґрунтування управлінських рішень, спрямованих на підвищення ефективності інвестиційної діяльності та побудову системи стійкого розвитку підприємств в умовах невизначеності.

Ключові слова: інвестиційна стратегія, кризові ситуації, інноваційно-безпековий потенціал, стратегічне управління, фінансова стійкість, ризики, розвиток підприємства.

Formation of an investment strategy in crisis situations to ensuring the innovation and security potential of the enterprise

Olga Zinovyivna Voronka

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of Management and Economic Security, Lviv State University of Internal Affairs

<https://orcid.org/0000-0001-8334-7613>

Nataliya Volodymyrivna Shevchenko

Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Management and Economic Security, Lviv State University of Internal Affairs <https://orcid.org/0000-0002-1815-7554>

Abstract: The article reveals the theoretical and methodological principles of forming an enterprise's investment strategy in the context of crisis challenges of the modern economy. It is substantiated that an effective investment strategy is not only a tool for ensuring financial stability, but also acts as a key factor in activating innovation and security potential and forming long-term competitive advantages. It is shown that the process of strategic investment requires close interaction with the general corporate strategy of the enterprise, the risk management system and mechanisms for adapting to dynamic changes in the external environment.

Particular attention is paid to the analysis of internal and external factors that determine the choice of strategic decisions in the field of investment. Internal factors include financial condition, personnel and management potential, the level of innovation and technological readiness. External determinants are market conditions, regulatory and legal field, macroeconomic situation and geopolitical risks, which largely determine the scale and directions of investment activity of enterprises.

It is proved that the formation of an investment strategy in crisis conditions should be based on the principles of flexibility, stability, orientation towards innovative development and taking into account scenario forecasts. This approach allows not only to minimize risks and adapt to challenges, but also to ensure the safe development of the enterprise, increase its resistance to shocks and the ability to recover after crisis shocks.

The results of the study can be used by scientists for the further development of the theory of strategic investment, as well as by managers and practitioners to substantiate management decisions aimed at increasing the efficiency of investment

activities and building a system of sustainable development of enterprises in conditions of uncertainty.

Keywords: investment strategy, crisis situations, innovation and security potential, strategic management, financial stability, risks, enterprise development.

Постановка проблеми. У сучасних умовах динамічного та нестабільного економічного середовища, особливо в умовах воєнного стану в Україні, питання формування ефективної інвестиційної стратегії підприємства набуває особливої актуальності. Підприємства змушені діяти в умовах високої невизначеності, обмеженого доступу до фінансових ресурсів, посиленої конкуренції та змін у глобальному інвестиційному кліматі. У таких обставинах стратегічне управління інвестиційною діяльністю виступає ключовим чинником забезпечення фінансової стійкості, адаптивності та довгострокового розвитку підприємств.

Незважаючи на наявність численних наукових підходів до визначення сутності інвестиційної стратегії, недостатньо уваги приділяється комплексному аналізу впливу зовнішніх викликів (зокрема воєнних та геополітичних загроз) на формування та реалізацію стратегій інвестування. Актуальним залишається також питання узгодження інвестиційної стратегії з загально корпоративною політикою, досягнення балансу між ризиком та прибутковістю, а також впровадження принципів сталого розвитку в інвестиційні процеси.

Таким чином, існує нагальна потреба у поглибленому дослідженні теоретичних і практичних аспектів формування, реалізації та коригування інвестиційної стратегії підприємства в умовах сучасних економічних трансформацій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання теоретичних і методичних засад формування та впровадження інвестиційної стратегії підприємств перебувають у центрі уваги багатьох вітчизняних та зарубіжних науковців. Зокрема, суттєвий внесок у розвиток даної проблематики зробили О. В. Булкот [1], О.І. Гуторов [2], О. М. Данкеєва [3], Г.В. Козаченко [5], Т.В.

Полозова, М. В. Кравченко [9], Ткаченко Т.П., Шевчук Н.А., Гончарук І.В. [10], Т. В. Якимчук [13] та інші дослідники.

У наукових працях зазначених авторів розкрито різні підходи до визначення сутності інвестиційної стратегії, її структури, інструментарію та методів реалізації. Значна увага приділяється проблемам управління інвестиційними ресурсами, диверсифікації ризиків, формуванню інвестиційного портфеля та забезпеченню фінансової стійкості підприємств.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значний доробок у сфері дослідження інвестиційних стратегій, низка питань що потребують подальшого опрацювання. Недостатньо розкритими є підходи до інтеграції інвестиційної стратегії із системою ризик-менеджменту в умовах високої турбулентності економіки. Потребує подальшої наукової розробки питання поєднання інноваційної складової з безпековим потенціалом підприємства, що особливо актуально в умовах кризових та посткризових трансформацій. Обмежено вивченими залишаються інструменти оцінювання ефективності інвестиційної стратегії з урахуванням геополітичних ризиків і воєнних викликів, які нині суттєво впливають на економічну стабільність бізнесу в Україні.

Формулювання цілей статті (постановка завдання): Метою статті є всебічне дослідження теоретичних засад та практичних підходів до формування інвестиційної стратегії підприємства в умовах сучасних економічних викликів, зокрема воєнного стану, глобальної нестабільності та кризових ситуацій.

У межах цієї мети передбачається вирішення таких основних завдань:

1. Розкрити сутність інвестиційної стратегії підприємства та визначити її значення в умовах кризових викликів.
2. Дослідити теоретичні підходи й виявити чинники, що впливають на формування інвестиційної стратегії за наявності внутрішніх та зовнішніх ризиків.

3. Роль інвестиційної стратегії у фінансовому забезпеченні зовнішньоторговельних відносин підприємства.

4. Проаналізувати роль інвестиційної стратегії у забезпеченні стійкості, конкурентоспроможності та інноваційно-безпекового потенціалу підприємства.

5. Сформулювати ключові принципи й запропонувати практичні рекомендації щодо розроблення ефективної інвестиційної стратегії для підприємств у кризових та післякризових умовах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Суть поняття інвестиційної стратегії підприємства криється в систематичному та обдуманому підході до розподілу ресурсів з метою досягнення довгострокових цілей та максимізації прибутку. Інвестиційна стратегія є найважливішим компонентом загальної корпоративної стратегії, оскільки вона визначає рішення, які мають зв'язок з капітальними витратами, управлінням ризиками та розподілом ресурсів.

Значний внесок у розкриття сутності інвестиційної стратегії зробив В. І. Запоточний, який під інвестиційною стратегією розуміє «визначення довгострокових цілей інвестиційної діяльності й шляхів їх досягнення». Науковець відзначає, що подальша деталізація останніх провадиться у ході «тактичного управління інвестиційними активами, що включає вироблення оперативних цілей короткострокових періодів, а також засобів їх реалізації» [4, с.202].

Колектив авторів на чолі з Ю. Макаренком зазначає, що інвестиційна стратегія підприємства має бути тісно узгоджена зі стратегією його розвитку та відповідати як визначеним цілям, так і обраним напрямам діяльності. Довгострокові орієнтири такої стратегії передбачають її чутливість до економічних коливань і водночас вимагають високого рівня адаптивності до змін у зовнішньому та внутрішньому середовищі підприємства. При цьому ефективна реалізація інвестиційної стратегії полягає не у реакції на вже настання змін і відчуття їх негативних наслідків чи втрати можливостей, а у завчасному врахуванні прогнозованих тенденцій і підготовці до можливих викликів [15].

Отже, інвестиційна стратегія за своєю природою зорієнтована на довгострокову перспективу, оскільки передбачає прийняття управлінських рішень, наслідки яких визначатимуть розвиток підприємства упродовж тривалого періоду. Це принципово відрізняє її від короткострокової тактики та акцентує увагу на важливості забезпечення сталого зростання й фінансово-економічної стабільності.

Суттєвим елементом інвестиційної стратегії є комплексне управління ризиками. Підприємство повинно не лише оцінювати ймовірні загрози, пов'язані з різними інвестиційними альтернативами, а й розробляти дієві механізми їх мінімізації чи ефективного контролю. Це потребує дотримання оптимального балансу між рівнем ризику та очікуваною прибутковістю.

Одним із ключових принципів стратегічного інвестування виступає диверсифікація. Завдяки розподілу фінансових ресурсів між різними класами активів, галузями чи регіональними ринками підприємство отримує змогу знизити сукупний рівень ризику. Такий підхід виступає проактивним інструментом захисту від волатильності окремих сегментів ринку й сприяє зміцненню стійкості підприємства в умовах невизначеності [11].

Інвестиційна стратегія підприємства має бути органічно узгоджена з ширшими корпоративними цілями та завданнями. Незалежно від того, чи спрямовані інвестиційні ресурси на нарощення доходів, розширення ринкової присутності або впровадження інновацій, вони повинні безпосередньо сприяти досягненню загального стратегічного успіху підприємства. Динамічність ринків і мінливість бізнес-середовища зумовлюють необхідність гнучкості інвестиційної стратегії та її здатності адаптуватися до нових обставин. Це потребує систематичного моніторингу ринкової кон'юнктури, технологічних змін і зовнішніх факторів, що можуть впливати на процес ухвалення інвестиційних рішень [13].

Важливим складником інвестиційної стратегії є процес капітального бюджетування, який передбачає всебічну оцінку потенційних інвестиційних

проектів, розрахунків витрат і прогнозованих прибутків, а також визначення їхньої пріоритетності з огляду на внесок у реалізацію стратегічних орієнтирів підприємства. Крім того, ключову роль відіграє прозора комунікація із зацікавленими сторонами. Вона охоплює обґрунтування інвестиційних рішень, регулярне інформування про результати діяльності та ефективне управління очікуваннями. Такий підхід сприяє зміцненню довіри між інвесторами, працівниками та іншими учасниками бізнес-процесів [5].

Ефективна інвестиційна стратегія передбачає наявність механізмів постійного оцінювання та аналізу. Це включає регулярну перевірку результативності вже здійснених інвестицій, врахування попереднього досвіду — як позитивного, так і негативного — та своєчасне коригування стратегічних орієнтирів. Систематичний перегляд інвестиційної діяльності дає змогу підприємству утримуватися в межах визначеного курсу розвитку та водночас ефективно використовувати нові можливості, що виникають у динамічному середовищі [12, с. 476].

В умовах воєнних дій на території України багато підприємств звертаються до інструментів міжнародного інвестування як засобу забезпечення фінансової стійкості та прибутковості. Науковиця О. В. Булкот пропонує розглядати міжнародну інвестиційну стратегію як спосіб «досягнення і фінансування довгострокових цілей розвитку діяльності підприємства на міжнародних ринках з метою ефективної алокації активів» [1, с. 18]. При цьому під алокацією активів доцільно розуміти не лише операції транснаціональних корпорацій на міжнародних фінансових ринках, а й глобальну диверсифікацію виробничої (операційної) діяльності.

Спираючись на цю тезу, О. В. Булкот виокремлює дві основні групи міжнародних інвестиційних стратегій:

1. стратегії прямого (реального) інвестування, що охоплюють Greenfield-інвестиції, Brownfield-інвестиції, вертикальні та горизонтальні інвестиції, злиття і поглинання, спільне підприємництво й реінвестування;

2. стратегії портфельного (фінансового) інвестування, до яких належать активні, пасивні, консервативні, агресивні та збалансовані підходи до інвестиційної поведінки [1, с. 18].

Щоб окреслити роль інвестиційної стратегії у фінансовому забезпеченні зовнішньоторговельних відносин підприємства, з'ясуємо сутність механізму фінансового забезпечення зовнішньоекономічної діяльності підприємства.

Роль інвестиційної стратегії у фінансовому забезпеченні зовнішньоторговельних відносин підприємства є критично ваговою, так як остання провадить безпосередній вплив на спроможність підприємства орієнтуватися на міжнародних ринках, управляти ризиками та капіталізувати глобальні можливості.

Окреслений проактивний підхід мінімізує вплив непередбачуваних подій на зовнішньоекономічну діяльність підприємства [13]. Ефективне управління оборотним капіталом має вирішальне значення для підприємств, що займаються зовнішньою торгівлею. Інвестиційна стратегія визначає, як оборотний капітал буде використовуватися для підтримки повсякденної діяльності, управління запасами та сприяння торговельному фінансуванню. Вказане гарантує, що підприємство зможе виконати свої фінансові зобов'язання, а також скористатися новими можливостями на міжнародному ринку. Задля того, щоб процвітати в зовнішній торгівлі, підприємствам часто потрібно інвестувати в технології та інфраструктуру, які уможливають безперешкодне здійснення транскордонних операцій. Інвестиційна стратегія визначає розподіл коштів на модернізацію технологій, вдосконалення логістики та інші інфраструктурні покращення для підвищення ефективності та конкурентоспроможності на світовому ринку [15].

Можемо узагальнити, що інвестиційна стратегія підприємства – це підхід або план, який визначає, як організація розподілятиме свої ресурси між різними інвестиційними можливостями. Основною метою інвестиційної стратегії виступає максимізація прибутку при мінімізації ризиків. Остання передбачає визначення найбільш вигідних варіантів інвестування, відповідний розподіл

ресурсів, а також постійний моніторинг і коригування портфеля, щоб забезпечити його відповідність загальним цілям і завданням підприємства. Інвестиційна стратегія підприємства знаходиться у тісному зв'язку з його загальною бізнес-стратегією, а також фінансовими цілями. Вона враховує такі фактори, як толерантність до ризику, очікування щодо прибутковості, вимоги до ліквідності та часовий горизонт. Ефективна інвестиційна стратегія дозволяє організаціям оптимізувати свої інвестиції, зменшити витрати, підвищити акціонерну вартість та випередити конкурентів.

Крім того, інвестиційна стратегія повинна також враховувати екологічні, соціальні та управлінські фактори (ESG), щоб забезпечити відповідність інвестицій суспільним цінностям і нормам. Підприємства, які враховують ESG у своїх інвестиційних рішеннях, як правило, мають кращу репутацію, поліпшують імідж бренду, підвищують лояльність клієнтів та покращують довгострокові показники діяльності.

Стан розвитку економічних відносин в Україні на нинішньому етапі, зокрема триваючі військові дії, вимагає від суб'єктів господарювання розробку ефективного механізму інноваційного розвитку. До невід'ємної складової системи забезпечення функціонування зазначеного механізму відноситься формування відповідної інвестиційної стратегії [7, с. 319].

Формування інвестиційної стратегії підприємства є складним і багатогранним процесом, що потребує комплексного врахування широкого спектра чинників. За твердженням Т. П. Ткаченко, цей процес передбачає «комплексний і складний аналіз усіх елементів зовнішнього й внутрішнього середовища функціонування підприємства, а також узгодження вказаних цілей і заходів досягнення останніх із загальною стратегією підприємства» [10, с. 45].

У свою чергу, О. І. Гуторов виокремлює низку факторів, які визначають вибір інвестиційної стратегії підприємства. До них належать орієнтири загальної стратегії розвитку, що можуть передбачати:

- проникнення на ринок і забезпечення виживання навіть за умов збиткової діяльності;
- закріплення на ринку та досягнення беззбиткової діяльності;
- суттєве розширення власного сегмента ринку й забезпечення стабільного зростання прибутку з виходом на оптимальний рівень;
- диверсифікацію діяльності як засіб підвищення прибутковості;
- стабілізацію обсягів діяльності через підтримання прибутку, фінансової стійкості й платоспроможності;
- оновлення напрямів і форм діяльності з метою створення умов для високих темпів приросту прибутку [2, с. 216].

Таким чином, формування інвестиційної стратегії потребує врахування не лише загальних стратегічних орієнтирів розвитку, а й особливостей внутрішнього потенціалу та зовнішнього середовища підприємства, що забезпечує її узгодженість і результативність.

Отже, формування інвестиційної стратегії передбачає комплексний стратегічний підхід, який враховує цілі підприємства, динаміку ринку, фактори ризику та ширший бізнес-контекст. Враховуючи перелічені основні аспекти підприємства можуть розробити інвестиційні стратегії, які добре узгоджуються з їхнім баченням, є стійкими до викликів і сприяють сталому зростанню.

До головних джерел інвестування відносяться бюджетне фінансування, власні накопичення підприємства, приватні інвестиції, банківські кредити, а також іноземні інвестиції. За нинішніх умов останні в набувають вагомого значення, так як бюджетне фінансування виступає доволі проблематичним, а накопичення підприємств практично не здійснюються. Якраз у зв'язку з зазначеним, до першочергової проблеми, що з'являється у ході розробки інвестиційної стратегії, відноситься пошук інвестиційних ресурсів, а до одного з головних завдань підприємства – ефективне застосування останніх [8, с. 329].

Під час формування інвестиційної стратегії потрібно вирішити ряд завдань, що наведені на рис.1.1.

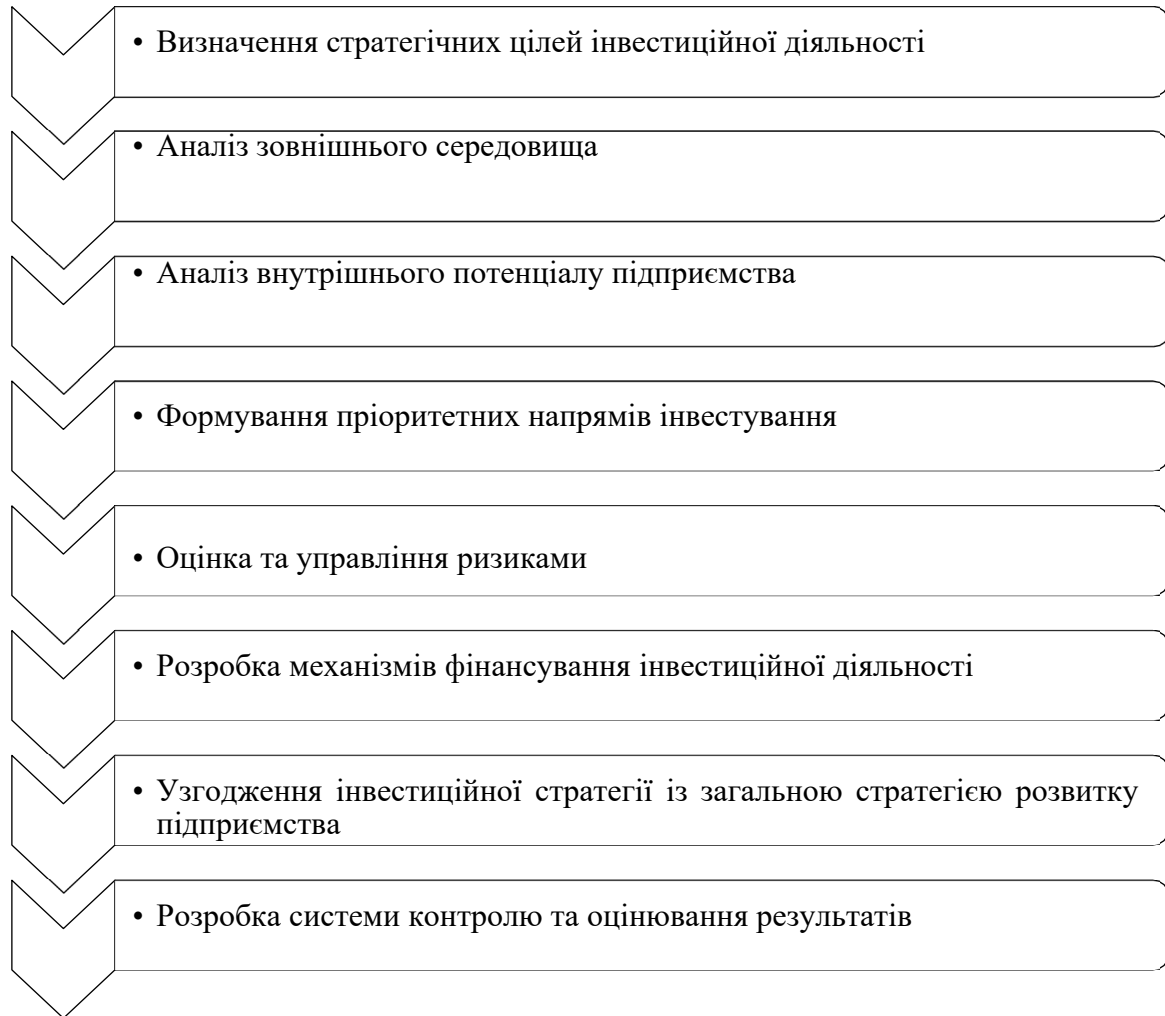

Рис. 1.1. Основні завдання формування інвестиційної стратегії підприємства.

Джерело: сформовано авторами

Зазначені на рис.1.1 завдання можна розділити на два блоки:

- 1) перший блок містить завдання, які мають зв'язок з визначенням інвестиційних цілей, а також оцінкою інвестиційного потенціалу підприємства;
- 2) другий блок містить завдання, які мають зв'язок з реалізацією інвестиційних цілей, а також оцінкою ефективності інвестиційної діяльності.

Окреслені завдання мають ключове значення для побудови ефективної інвестиційної стратегії підприємства в умовах кризових ситуацій. Вони дають змогу визначити пріоритетні напрями інвестиційної діяльності, забезпечити досягнення стратегічних цілей та оцінити результативність прийнятих рішень.

Історія свідчить, що війни та кризові події супроводжують розвиток людства, а відновлення економіки після них завжди вимагало особливих підходів до формування інвестиційних стратегій. Так, після Другої світової війни відбудова підприємств і країн відзначалася унікальними механізмами інвестування, спрямованими на відродження промисловості, інфраструктури та створення нових робочих місць. Основна ідея таких стратегій полягала у стимулюванні економічного зростання та зміцненні фінансової безпеки за рахунок цільових інвестицій у ключові сфери.

У сучасних умовах повоєнного та кризового відновлення інвестиційна стратегія підприємства набуває ще більшого значення, оскільки покликана забезпечити не лише фінансову стабільність, а й інноваційно-безпековий потенціал. Вона передбачає поєднання різноманітних підходів і механізмів, спрямованих на відновлення бізнесу, адаптацію до зміненого ринкового середовища, ліквідацію наслідків руйнування інфраструктури та дефіциту ресурсів (рис.2).

По суті, інвестиційна стратегія в кризових умовах повинна формувати економічний фундамент підприємства, створюючи базу для стійкого розвитку й захисту від майбутніх ризиків.

Формування такої стратегії передбачає врахування низки ключових аспектів:

1. Оцінка збитків. Необхідно здійснити детальний аналіз завданих кризою або війною втрат, включаючи пошкодження основних фондів, розриви ланцюгів постачання та втрати трудових ресурсів.

2. Визначення пріоритетів. Першочергово інвестувати у проекти з найбільшим соціально-економічним ефектом, здатні забезпечити швидке відновлення критично важливих сфер та посилення інноваційної складової.

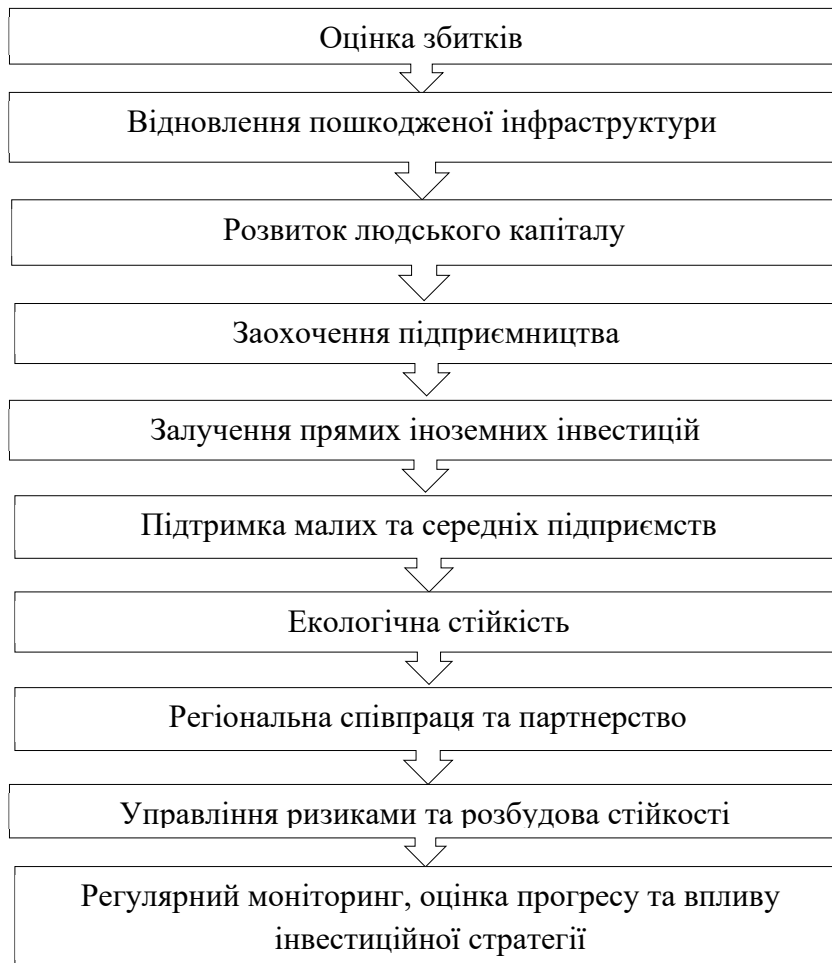

Рис. 1.2. Структурні компоненти ефективної інвестиційної стратегії в умовах післявоєнного відновлення та кризових викликів

Джерело: *сформовано на основі*

3. Вибір механізмів фінансування. Доцільним є використання різних форм – від державно-приватного партнерства та соціального інвестування до краудфандингу та змішаного фінансування, залежно від потреб і можливостей підприємства.

4. Управління ризиками. В умовах політичної нестабільності та волатильності ринків важливо розробляти інструменти ризик-менеджменту, які мінімізують загрози та гарантують виконання інвестиційних планів.

5. Співпраця та партнерство. Ефективна взаємодія бізнесу з державними структурами, міжнародними організаціями та неурядовим сектором сприяє

координації зусиль, раціональному розподілу ресурсів та підвищує стійкість підприємства до майбутніх криз.

Таким чином, інвестиційна стратегія, сформована в умовах кризових ситуацій, має базуватися на принципах гнучкості, безпеки та інноваційності, що дозволяє підприємствам не лише відновлюватися, а й розвивати власний інноваційно-безпековий потенціал.

Висновок. Формування інвестиційної стратегії підприємства в умовах кризових ситуацій є багатограним і складним процесом, що потребує комплексного урахування внутрішніх ресурсів та зовнішніх викликів. Узгодження інвестиційних рішень із загальною стратегією розвитку, ефективне управління ризиками, своєчасна адаптація до змін ринкового середовища та впровадження інновацій створюють основу для забезпечення фінансової стійкості та безпекового потенціалу підприємства. Врахування сучасних детермінант, серед яких технологічні тренди, принципи ESG та активна взаємодія із зацікавленими сторонами, дозволяє формувати стратегії, здатні не лише задовольняти поточні потреби, а й орієнтуватися на довгострокові перспективи розвитку. У результаті продумана інвестиційна стратегія виступає ключовим чинником стійкості та інноваційного зростання підприємства в умовах постійних кризових загроз і невизначеності.

Список використаних джерел

1. Булкот О. В. Міжнародні інвестиційні стратегії транснаціональних корпорацій. *Бізнес-навігатор*. 2019. Вип. 4. С. 16-21. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bnav_2019_4_4.

2. Гуторов О.І. Інвестиційна стратегія підприємства: принципи, методи та етапи розробки. *Вісник ХНАУ*. Серія: Економічні науки. 2021. Т.2. № 2. С.212-226.

URL:https://repo.btu.kharkov.ua/bitstream/123456789/5135/1/statya_gutorov_investic%C3%ACjna_strateg%C3%ACya_p%C3%ACdpriyemstva_principi_metodi

3. Данкеєва О.М. Окремі концептуальні аспекти щодо формування інвестиційної стратегії підприємств. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. Ужгород: Гельветика, 2020. Вип. 29. С. 46-50.
4. Запоточний В.І. Інвестиційна політика як основний етап банківського інвестиційного процесу. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2012. Вип. 22.9. С. 201-206.
5. Козаченко Г.В. Управління інвестиціями на підприємстві. Київ: Лібра, 2010. 368 с.
6. Кравченко М.О., Прудкий В.В. Бізнес-модель як основа впровадження інновацій на підприємстві. *Економіка та держава*. 2019. № 12. С. 138-142.
7. Полозова Т., Вешкін Є.П., Худяков Д.Л. Теоретичні аспекти формування інвестиційної стратегії підприємства. Сучасні тенденції сталого розвитку: теорія, методологія, практика: колективна монографія / За заг. ред. д.е.н., проф. Т. В. Полозової. Харків: ХНУРЕ, 2022. С. 319–325.
8. Поліщук Н.В., Попадюк Я.А. Особливості формування інвестиційного механізму розвитку підприємств. *Актуальні проблеми розвитку фінансів в умовах цифровізації економіки України*. 2023. С. 50-52. URL: <https://japfd.donnu.edu.ua/article/view/13831>
9. Полозова Т. В., Кравченко М. В. Теоретичні аспекти формування інвестиційної стратегії підприємства. Сучасні економічні стратегії: інновації, безпека та сталий розвиток: колективна монографія / за заг. ред. д.е.н., проф. Т. В. Полозової, д.е.н., проф. І. В. Колупаєвої, к.е.н., доц. О. В. Мурзабулатової. Харків: ХНУРЕ, 2021. С. 178-183.
10. Ткаченко Т.П., Шевчук Н.А., Гончарук І.В. Напрями оптимізації інвестиційної діяльності підприємств. *Агросвіт*. 2018. Вип. 7. С. 45–48.
11. Хрущ Н.А. Інвестиційна діяльність: сучасні стратегії і технології. Хмельницький: ХНУ, 2010. 309 с.
12. Череп, О., Череп, А., Огренич, Ю., Гельман, В., & Горбунова, А.

(2024). Удосконалення механізму управління стратегією інноваційної діяльності підприємств. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 1(54), 471–484. <https://doi.org/10.55643/fcaptp.1.54.2024.4295>

13. Шкода М. С., Сташейко А. В. Теоретичні аспекти формування інвестиційної стратегії на підприємствах легкої промисловості. *Актуальні проблеми інноваційного розвитку кластерного підприємництва в Україні*: зб. ст. за матеріалами Всеукр. наук.-практ. конф. (30 березня 2017 р., м. Київ). Київ: КНУТД, 2017. С. 254–259. URL:

https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/7415/1/20170330_Cluster_P254-259.pdf

13. Якимчук Т. В. Роль інвестиційної стратегії в діяльності підприємства. *Наукові праці НУХТ*. 2008. №27. С. 144-145. URL:

<https://dspace.nuft.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/2183/1/125.pdf>

14. Strategic Investment Management and Formation of Investment Strategy of the Enterprise / by Y. Makarenko, H. Oles, S. Kudlaienko, Y. V. Roschyna, V. I. Vernadsky, L. Rudych, I. Suray. *Academy of Strategic Management Journal*. Research Article: 2019. Vol. 18 Issue 1. URL: <https://www.abacademies.org/articles/strategic-investment-management-and-formation-of-investment-strategy-of-the-enterprise-8785.html>

15. Qian N. Post-War Reconstruction Is a Good Investment. *Insight*. 28.11.2022. URL: <https://insight.kellogg.northwestern.edu/article/post-war-reconstruction-good-investment>